

Nedělka 28.2.

Nemějte starost

Tak se jmenuje povídání, které si tuto neděli v rámci nedělky připomeneme, je to úsek z Ježíšova kázání na hoře.

Zatímco první postní neděle nám staví před oči Ježíše Krista, téma druhé postní neděle se zaměřuje osobně na nás. Starám se o to, co je opravdu potřeba, co mě neodvádí od následování Ježíše, anebo se točím jen kolem sebe a naplňování svých nároků?

Text je z Matoušova evangelia 6, 25-34

- 25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?
- 26 Pohledte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?
- 27 Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?
- 28 A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou –
- 29 a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich.
- 30 Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?
- 31 Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat?
- 32 Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.

- 33 Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.
- 34 Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.

Katka má dnes moc špatný den. Paní učitelka jí včera řekla: „Katko, zítra tě vyvolám na opravu básničky, tak se ji dobře nauč!“ Jenže Katce se básnička moc nelíbila a ne a ne se ji naučit. Co když zase dostane pětku? Samým strachem ji v noci pronásledovaly tak špatné sny, že byla co chvíli vzhůru. Celá nevyspalá šla do školy. Představovala si, jak bude kamarádce vyprávět, co všechno se jí zdálo. Jenže Verča, její nejlepší kamarádka si právě povídala s Luckou a obě se něčemu smály. „Čemu se smějete?“ chtěla se Katka zapojit do hovoru. „Co se staráš? Po tom ti nic není!“ odbyla ji Lucka. Katce bylo do breku. Co když se s ní Verča už nebude kamarádit? Co když si bude pořád povídat s Luckou, která má stále nějaké nové oblečení? Proč jí, Katce také maminka nekupuje něco pořádně moderního, aby se mohla „ukázat“? To by u holek měla jistě větší cenu! „Katko, Katko!“ slyší najednou volat svoje jméno. Paní učitelka ji volá k tabuli. Jenže Katka má v hlavě zmatek. Jak jen ta básnička byla? Katka plete slova a paní učitelka se mračí. „Sedni si!“ slyší nakonec.

Možná jste každý něco z Katčiných neúspěchů zažili na vlastní kůži. Jestli ano, pak dnešní evangelium patřilo právě vám. Podívejme se ještě jednou na to, co prožívala Katka: měla takový strach ze zkoušení, že nemohla ani spát a šla do školy, kde byla unavená a nervózní. Měla strach, že ji opustí kamarádka, pak měla strach, že nemá moderní oblečení... strach, strach, strach... Strach, který okrádá člověka o spánek a klid. Toho nás chce Pán Ježíš ušetřit, když říká: „Nemějte starost o svůj život...“

Ale copak máme jen sedět a o nic se nestarat? To ne. Ale je potřeba umět rozlišovat, co je opravdu potřeba, a co tak nutné není, o co se starat nemusím. A když si to takto přeberete, třeba i s pomocí rodičů, poznáte, že těch věcí, o které se zbytečně staráme a které nás okrádají o klid, je víc, než je nutné. Teď se možná staráme o to, že se s kamarády nevidíme, jsme izolovaní, ale i tak bychom se ve starostech utápět neměli. Bůh na nás myslí.

Vyzývá-li Ježíš: Nebudte ustaraní, nedělejte si starosti, v žádném případě to neznamená: nepracujte! Složte ruce do klína! Myslí se tím, že člověk se má pilně starat o své živobytí, ale nemá si kvůli tomu lámat hlavu, strachovat se a hroutit. Ježíš upozorňuje, jak nebezpečné může být zapomínat na Stvořitele všech věcí.

Následování Pána Ježíše nebylo a není snadné. Ostatně on sám nic takového nikomu nesliboval. Stále se budeme potýkat s problémy: co bude k jídlu, kde najít peníze na nové oblečení? Jak vyjdeme s bydlením? O to spíš máme přemýšlet a mluvit o tom, co je v našem životě na prvním místě. Ježíš neříká, že jídlo a šaty jsou nedůležité. (Připomeňme si příběhy o nasycení, nebo otce, který přijímaje nalezeného syna hledá nejlepší oděv, kterým by jej oblékl.) Pro mnohé lidi na světě je chudoba a hlad základním problémem. Ježíš říká: Dejte věci do správného pořadí. Pán Bůh patří na první místo, jemu důvěřujte. Připomínejte si, že Bůh má o vás zájem.

Modlitba

Pane, díky tobě víme, proč žijeme. Ty jsi nás stvořil a tak bohatě obdařil vším, co potřebujeme. Prosíme, ať umíme od tebe vděčně přijímat, za to děkovat a nebát se tě následovat i na neschůdných a nepřívětivých cestách.

Amen